

Flemming Hansen (KF):

Det er med en fornemmelse af afmagt, at man går på talerstolen, for man har jo stærkt begrundede formodninger om, at regeringen ikke vil lytte til de råd, vi forsøger at give, og ikke vil ændre sig. Men alligevel skal det forsøges, for de områder, vi behandler her, er jo af en utrolig stor betydning for den aktive del af erhvervslivet.

Indledningsvis vil jeg gerne gentage min påstand fra førstebehandlingen om, at lovforslaget om ejendomsavancebeskatning og lovforslaget om goodwill efter min bedste overbevisning er lovgivning med tilbagevirkende kraft. Og de svar, vi har fået fra Justitsministeriet, synes jeg under ingen omstændigheder modbeviser dette. I øvrigt kan man jo sætte spørgsmålstegn ved, hvilken vurdering man skal lægge i disse svar. Jeg finder, det er urimeligt og uanstændigt, at man i den grad lovgiver med tilbagevirkende kraft.

Til lovforslaget om ejendomsavancebeskatning er der en række ændringsforslag. Der er kommet en pristalsregulering – en indeksering, som det hedder – af erhvervsjendommene, af den indgangsværdi, man lægger som grundlag for denne beskatning.

Denne pristalsregulering, indeksering, er vi selvfølgelig tilfredse med, men den gælder kun for landbrug, skovbrug, gartnerier osv. Jeg kan ikke lade være med at spørge skatteministeren, hvorfor det kun er denne ene gruppe, det gælder. Hvorfor gælder det kun den type erhvervsjendomme? Hvorfor gælder det ikke for håndværkere? Hvorfor gælder det ikke for detailhandlernes erhvervsjendomme, for de små industrivirksomheder, for servicefagenes erhvervsjendomme? Hvorfor skal hele erhvervslivet bortset fra landbruget negativt særbehandles, hr. skatteminister? Det må vi have et svar på og ikke en sludder for en sladder.

Jeg vil gerne sige, at da regeringen blev dannet, var vi jo mange, der undrede os over, at vi skulle have et ministerium for erhvervspolitisk samordning, som det hedder. Formålet skulle være – ja, det ligger næsten i titlen på ministeriet – at samordne erhvervspolitikken. Det synes jeg nu altid er gået ganske udmærket. Man har da heller ikke indtryk af, at der sker de store ting i dette ministerium.

Det spørgsmål, man må stille sig selv, er imidlertid: Hvorfor bruger man så ikke mini-

steriet? Hvorfor laver man ikke den samordning, som man nu har en minister til? Hvorfor går man tværtimod den modsatte vej, så man har en minister for ikkesamordning af erhvervspolitikken?

CD er med dette lovforslag med til at indføre en misundelsesskat, en brandskatning på en række områder, som vi ikke behandler her: biler, investeringsfonds osv. Men ejendomsbeskatningen er man med til at lovgive om i dette ministerium, der hedder Ministeriet for Erhvervspolitisk Samordning. Hvorfor vil CD være med til det? Hvorfor vil Kristeligt Folkeparti være med til det? Hvorfor skulle Det Radikale Venstre være med til at ødelægge fundamentale ting for erhvervslivet og forskelsbehandle, således at landbruget slipper fri, men den øvrige del af erhvervslivet ikke gør det?

Vi synes, det er fint, at landbruget slipper fri. Men vi kan ikke forstå, at den øvrige del af erhvervslivet skal negativt særbehandles. Det har ikke meget med erhvervspolitisk samordningspolitik at gøre. Det mindste, man kunne gøre, var at give ministeriet et nyt navn, så det kunne leve op til det formål, som det åbenbart har.

Hvorfor har vi denne forskelsbehandling? Er det, fordi landbruget har de dygtigste lobbyister nord for Alperne? Det kan da godt være. Det er flot klaret af landbruget, det må jeg sige. Eller er det, fordi landbruget har en minister, som forstår erhvervets problemer? Det må man erkende at landbrugsministeren gør. Man kunne sandelig ønske, at ministeren for erhvervspolitisk samordning også forstod erhvervlivets problemer. Om ikke andet kunne hun have været til stede her i salen under denne debat.

Jeg forstår godt, at statsministeren ikke kan være til stede. Han har vigtige ting at tage sig til. Det er klart. Men jeg kunne have lyst til at spørge statsministeren, hvad han vil med en minister for erhvervspolitisk samordning, når man alligevel ikke samordner erhvervspolitikken. Men det kan jeg jo stille som et onsdagsspørgsmål ved lejlighed.

Så har jeg et konkret spørgsmål til skatteministeren, og det er et opklarende spørgsmål, det er ikke en perfid politisk bemærkning til skatteministeren. Man bruger tre indgangsværdier for prisfastsættelsen af en ejendom: Vurderingen, sidste vurdering plus 10 pct. eller an-